Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Подорож Цісаря на Угорщину. — Серби і Хорвати або пояснене велико-сербскої аґітациї. — Непокоячі вісти з Портуґалиї. — Події в Туреччині. — Справа марокканьска.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить: Одна з часописий подала до відомости, що Є. Вел. Цісар з причини свого стану здоровля не приїде на Угорщину і не возьме участи в маневрах коло Вешпріму. З компетентного жерела довідуємо ся, що о подібній зміні проґрами подорожи не звістно нічого. В тій самій справі довідує ся „Korr. Wilhelm“ з добре поінформованої сторони, що донесеня часописий, мов би Цісар не мав їхати до Будапешту і не мав взяти участи в маневрах, суть зовсім безосновні. Стан здоровля Цісаря знаменитий і не заряджено доси ніякої зміни в дотеперішній проґрамі подорожи Цісаря.

Ґр. Фридрих Кульмер, один із трох делеґатів хорватского сойму до угорскої палати панів, в розмові з одним із сотрудників „N. fr. Presse“ так пояснив теперішну ситуацию в Хорватиї:

Теперішне правліне в Хорватиї стремить і шукає способів до того, щоби викликати роздор межи хорватскими а сербскими партиями і в той спосіб узискати склад сойму, який був за ґр. Кіна. Ґр. Кін-Гедерварій умів зробити собі сойм податливим до всего в той спосіб, що по можности сам або за помочию своїх тайних союзників робив незгоду межи Сербами а Хорватами а хорватскій опозициї старав ся надати характер антидинастичної і небезпечної для держави партиї. Подібно, лиш з заміненими ролями для Сербів і Хорватів хоче й барон Равх робити. Єму то дуже не до вподоби, що Серби і Хорвати поступають спільно в обороні прав нашої вітчини Хорватиї і доки есть коаліция, доти він не може мати в соймі податливої для него більшости.

Двайцятьлітне правліне Кіна довело всіх конституцийно думаючих політиків до розпуки а щоби знайти якийсь вислід з того незносимого положеня, сполучили ся всі свободолюбиві люди і порозуміли ся з собою що до того, щоби подати Мадярам руку і помирити ся з ними в надії, що се принесе ліпші плоди. Мадяри відплатили ся їм за то в той спосіб, що зачали й дальше обмежати права Хорватиї, ба й взяли ся нарушувати запоручені їм законом права хорватскої мови таки в самій Хорватиї. Борба, яка з того настала, була пробою для спільного діланя сполучених партий. Від тої хвилї роблено все, щоби розбити партиї. То удало ся лиш о стілько, що з коаліциї вимазнили радикальних Сербів, котрим забагло ся посади патріярха.

Та й роздута до великих розмірів велико-сербска аґітация не має здаесь иншої цїли як лиш ту, щоби використати мрії молодих палких голов та ужити їх до викликаня роздору в коаліциї взглядно до знищеня політичного противника після випробованого взірця. Мої змаганя будуть завсїгди стреміти до того, щоби в нашій монархії залишено раз політику „Divide et impera“ та щоби не ділено народи на більше і менше вартні, так щоби всі народи стали ся рівночасно участниками благодатий конституциї, бо аж тоді буде монархія мати як найбільшу притягаючу силу для всїх народів, що живуть поза єї границями а мають в монархії своїх щасливих суплемінників.

З Лїсбони доносять: Портуґальска праса заявляє, що політична ситуация в Лїсбоні стала дуже небезпечна. Майже всі часописи доносять згідно, що в найблизшу соботу готова вибухнути революция. Одна з часописий приносить вість, що королївский яхт „Амелія“ стоїть готовий в порті, щоби на случай вибуху

---

5)

Дещо про волосе.

Культурно-ґігієнічна розвідка. — написав К. Вербин.

(Дальше)

Кілько гроша виходило у війску на таку фризуру, можна зміркувати з того, що на 100.000 мужа з'ужиткувано лиш на сам пудр 6.000 сотнарів пшеничної муки. До того треба ще дочислити видаток на т. зв. „помаду“, на уплітки і кокарди до кіс. О тім, кілько труду и заходу та клопоту вимагала тота фризура, нема вже що й говорити. Аж прийшла велика француска революция і зробила конець тій моді. Коси ношено у війску ще до 1805 р.

З початком 19 століття зачали були мужчини носити гладко причісуване, але все ще досить довге волосе; пізнійше стригли вже коротко, робили розділку з боку і причісували на боки. Женщини стригли ся якийсь час також і укладали кучерики на цїлій голові; то називало ся „фризурою Тита“ (від римского цісаря Тита), пізнійше носили довге волосе, з котрого робили льоки спадаючі на плечі. В трийцяти і сорокових роках виплітано вже коси на всілякі способи а над чолом кручено короткі льочки. Около 1848 р. настала була для мужчин мода носити довге буйне волосе, підчісуване в гору; се уважало ся знаком політної свободолюбивости. Сю моду переймили відтак і задержали до нині головно всілякі артисти, як маляр., музики і т. п.

В пятьдесяти роках настала була для мужчин знов мода стричи волосе коротко; при тім розділювано волосе по середині не лиш з переду але й з заду і уживано до того велику масу твердої помади. Розділку ту називано насьмішливо „стежкою“ або „променадою“ для звістних комашок. Войскові вичісували волосе над ушима трохи наперед і загинали єго до гори, роблячи т. зв. „шістки“. Подібна мода була й у наших молодих міщанок та сільских дївчат і то називали „качорами“.

Жіночій моді як у всїм так і в чесаню волося надавала пізнійше тон француска цісарева Евгенія. За єї примір ом увійшли були знов в моду „шіньони“ а відтак і „валки“, дві грубі кишки в густої материї випхані шерстию, вовною або й ватою, котрі підкладано з боків під волосе. В сїмдесяти роках настала була за примір ом бл. п. цісаревої Елисавети мода заплітати коси і обвивати їх довкола голови а над чолом робити гривку.

Для молодих мужчин став ся був взірцем бл. п. архікн. Рудольф: волосе стрижено коротко а на чолї роблено гривку, підтяту в каблучок і розчісувано єї рівномірно на боки. Молоді дами знов брали собі взорець з архікняг. Стефанії і вичісували високі фризури з обкручених довкола кіс.

В теперішних часах нема поправді для мужчин ніякої моди на волосе; кождий носить як хоче. Одні стрижуть коротенько при самій голові, другі роблять з себе пудлів; одні чешуть ся гладко, другі дають собі робити кучеряве волосе і зачісують єго просто в гору без всякої розділки. За то тим більшу ролю грає мода в способі чесаня у женщин. То мода, котру з року на рік придумують париські фризиєри а котра має нїби то надавати голові артистичної окраси, має виробляти з волося якусь орнаментику, арабески, нагадувати старий стиль і творити новий, сецесію і т. д. По правді сказавши есть то мода пелехата, а найважнійшою єї характеристикою стало ся фарбоване і уживане фальшивого волося, навіть кінської шерсти і морскої трави.

Волосе чоловіка може бути, як звістно, чорнявої або білявої краски і переходить почавши від чорної як вугіль аж до білої як молоко всілякі степені. Краска волося зависить від красильного творива, яке в більшій або меншій мірі може знаходити ся під корою волося або в єго стрижи. Можна загально сказати, що люди з полудневих сторін мають майже виключно чорне волосе а чим дальше на північ тим яснійше стає волосе. То однак не треба так розуміти, мов би волосе змінялє краску рівночасно з поступом в одну або другу сторону; лиш народи, що поселились більше на півночи, мають яснійше волосе. Се зависить очевидно не лиш від самого підсоня, але й від раси. Переважно біляве волосе мають північні Славяни, Германи (Німцї, Анґлійці, Скандинавці), Кельти і Фіни, підчас коли полудневі Славяни, Греки, Італійнці і т. д. мають переважно чорне волосе.

Але як межи чорноволосими народами

якихсь розрухів вивезти короля в безпечне місце. В політичних кругах увіряють однак, що всї ті вісти не відповідають дійстній ситуациї. Здаєсь однак, що вісти не суть безосновні і що без сумніву лагодить ся якась ворохобня, лиш на коли, того годі нині предвидіти.

З Константинополя доносять: Султан санкціонував предложенє ради міністрів в справі скороченя часу для приготовленя і контролї виборів до рад громадских, щоби можна завчасу приступити до виборів до парляменту і скликати парлямент на день 14 падолиста.

Молодотурецкий комітет уважає дуже на то, щоби вимір справедливости і дисциплїна були вповні удержані. В послїдних днях повішено в Кочані трох магометан а в Крчево в Македонії одного підофіцира жандармериі за зраду. То як і прихильне становище держав супротив перевороту зробленого Молодо турками роблять очевидно великий вплив на ріжнородні македоньскі елементи народні і причиниє ся до удержаня спокою і порядку в краю.

Про поражку марокканьского султана Абдул-Азіса доносять з Танґера до „Köln. Ztg.“: Зі всіх сторін доносять про велику радість місцевих жителів з приводу побіди Мулея Гафіда; навіть Іспанцї і Анґлїйцї суть вдоволені, бо сподївають ся, що тепер настане конець змаганям піддержувати штучно неспокій в краю. Скоро лиш битва розпочала ся, більшість войска Шауя зложила оружиє мабуть внаслїдок якоїсь тайної змови. Три францускі офіцири погибли, один анґлїйский лікар, анґлїйский підофіцир і драґоман француск償 посольства дістали ся до неволї. Нотаблї постарали ся о то, щоби Мулея Гафіда проголосити як найскорше султаном, бо францускe правительство напирало конче на то, щоби проголошенє відложити на кілька днів.

Новинки.

Львів, дня 26-го серпня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** Староста А. Ґубатта іменований радником при Намістництві у Львові. — Старости Кар. Лїдль, Вінк. Добровольский і Ґуст. Бріквер, референт гал. фонду пропінацийного іменовані радниками Намістництва, послїдний „extra statum“. — Старости Юл. Кукуревич у Львові і Ад. Спирид. Телїховский в Золочеві одержали титул і характер радників Намістництва. — П. Мінїстер справ внутрішних іменував старостами: секрет. Намістн. Йос. Днїстряньского, Пет. Гамулїньского і Альф. Лончиньского, ст. коміс. пов. Едм. Станиславского, секрет. Наміст. М. Калїневича, Ром. Юровского Юровіцкого, Йос. Несьоловского, і віцесекрет. в Мінїст. справ внутрішних Каз. Строньского. — П. Мінїстер справ внутр. іменував комісарів повіт. дра Стеф. Желеховского, дра Чесл. Трембаловича, Кав. Мадуровича, дра Бр. Квятковского і дра Волод. Врублевского секретарями Намістництва. Наконець іменував п. Мінїстер справ внутр. комісарів повіт.: Вінк. Вічковского, Тад. Макаревича і Вит. Бартманьского старшими комісарями повіт. — П. Намістник переніс старш. інжинїрів Ник. Тиміньского з Коломиї до Залїщик і Ант. Ґоньчарчика з Залїщик до Коломиї.

— **Вписи** до Висшого музичного Інститута Тов—а ім. Мик. Лисенка відбувати ся будуть почавши від понедїлка 31 серпня, що день між год. 10 а 12 рано і між 3 а 4 год. з полудня в льокали Тов—а „Народний Дім“ (ул. Театральна 22) II поверх (через ґалерию на право). Наука розпічне ся дня 3 вересня. Родичі, що присилають своїх дїтий по 3 вересни до Львова, зволять зголосити їх до Інститута як найскорше, аби після того уладити науку зараз з початком вересня. Близших письменних інформаций удїлює голова тов. проф. Волод. Шухевич, Львів, ул. Собієчини 7.

— **Дрібні вісти.** В Долинї засновано „Руску повіт. касу для ощадностий і позичок“ а торговельний суд в Стрию вписав уже статут тої каси до реєстру. На разї уміщена каса в канцеляриї адв. дра Могильницкого. — В Заставцях коло Голгіч, підгаєцкого повіта, відбуде ся в неділю 30 серпня о год. 2 попол. віче економічно-крамарске, на якім вигдосить реферати делєґат головного Видїлу „Просьвіти“ п. Гарасевич. — П. Чайківска приїхавши з Коломиї на кілька днів до Львова спостерегла брак золотого годинника зі своїм моноґрамом і короною та золотого годинника украшеного перлами і причіпкою з брилянтиками, все разом вартости 600 К. Чи она ті річи згубила, чи її хто вкрав, того не знає. — Згублено чорну торбинку з книжочкою каси ощадности на 470 К готівкою 30 К і картою заставничою на золотий ланцушок. — З ґалериї образів ґр. Гарраха у Відни вкрадено образ Ван Дейка „Головка дитини“ в той спосіб, що образ, котрий висів досить низько, вирізано з рам. — В місцевости Дарувар в Хорватиї викрито шайку пачкарів, котрі перепачковували до Австриї сахарину. Власти сконфіскували 300 пакетів сахарини.

— **Дирекция** мужескої учительскеї семінариї у Львові подає до відомости, що вписи на приготовляючий курс відбудуть ся в днях 29 і 31 серпня перед полуднем. Вписи до самої же семінариї відбудуть ся в речевци, оголошенім перед фериями. З причини переповненя не буде принятий ані один кандидат з чужого заведеня.

— **Вписи учеників і учениць до школи ім. М. Шашкевича у Львові, при ул. Скарбківскій ч. 26, на шкільний рік 1908/9, відбудуть ся — по причині, що сего року шкільна наука розпічне ся доперва з днем 15 вересня в днях (суботу і понедїлок) 12 і 14 вересня 1908, рано від 9 до 12, а по полудни від 3 до 5 години, а дня (в неділю) 13 вересня с. р. тілько рано від 9 до 11 години.**

Ученики і учениці, записуючі ся до I. кляси, мають предложити при вписї метрику уродженя, на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а ученики і учениці, які вже учащали до тутешної школи, мають ся виказати шкільним сьвідоцтвом з попередного року, ученики же і учениці, що прийдуть з инших шкіл, мають предложити крім шкільного сьвідоцтва також метрику уродженя.

— **Нещасливі пригоди.** З Радехова доносять: Дня 17 с. м. около 9 год. вечером вертав до дому з Радехова Семен Туркевич, господар з Вирок ad Майдан. Під Оплуцком хотїв він відпочати і пішов під вітрак. У вітраку тім спав на горі Стефан Коваль, 24-лїтний паробок, син властителя вітрака, а зачувши, що хтось на долинї під вітраком ходить, не надумуючись стріляв з рушниці в ту сторону і поцїляв Туркевича в обі ноги. Аж на крик єго надбігли люди з Оплуцка і тяжко раненого відвезли слїдуючого дня до лікаря в Лопатинї. — В ломі каміня Леї Крель в Тернополи засипала гора піску занятого при копаню робітника Семена Шиманьского із Сущина. Шиманьского видобуто зпід кілька метрів грубої верстви піску вже неживого.

— **Про пожежу в Константинополи** доносять: Огонь вибух в турецкій школі в части міста званій Атбазар в Стамбулї і зачав ширити ся дуже скоро внаслїдок того, що всї сусїдні доми були деревляні а з півночи дув дуже сильний вітер. Огонь обияв майже в однїй хвили части міста Фатхі, Баязід, Ак Серай, Сараджхане і Верамейдан. Сторожа пожарна явила ся зараз на місци катастрофи, а в першій хвили не мала на стілько сили, щоби огонь спинити. В улицях, де горіло, настав був страшенний переполох і такий заколот, що не можна було дати собі ради. Мужчини, жінки, дїти, майже самі Турки, бігали з кіньми псами і другими зьвірятами домашними по улицях шукаючи виходу, та не могли єго нїгде знайти. Внаслїдок того богато людий, іменно же жінок і дїтий знайшло смерть в полуміни. Згинуло також кількох вояків і пожарників. Аж на другий день рано удало си огонь спи-

лучають ся біляві або руді, так між білявими бувають і чорні. Найзамітнїйша однак єсть руда краска волося. Люди з рудим волосєм знаходять ся так само між чорними як і між білявими; бувають навіть цілі родини рудих, але длятого, що ся краска волося буває як би случайна, мов би внаслїдок якогось виродженя, то й найбільше звертає на себе увагу а майже всї народи мають до сеї краски волося якесь упередженє та уважають людий з рудим волосєм нїби вже з природи назначених. Найбільше рудих буває між Фінами і змішаними з ними Москалями, дальше між Ірийцями, Бретонами і Французами кельтийского походженя. Але в найновійших часах і руде волосє прийшло до значіня і стало модним, а що природа єго поскупила, то поклонниці моди — бо лиш о тих можна говорити, роблять собі єго штучно, красять на рудо.

Крашенє волося то також не новина, бо то роблено вже в глубокій старинї. В середновічних часах було в моді особливо чорне волосє а до крашеня на чорно уживано богато всїляких способів, між иншими й після слїдуючого припису: „Розколоти бузячі яйця у винї і масти тим волосє або масти оливою змішаною з розтопленим салом з медведя або дика“ — способи, котрих не легко можна ужити й переконати ся, що то нїчого не поможе. Тепер красять на чорно лиш рідко, а то роблять головно мужчини, котрі хотять укрити своє сиве волосє; за то найчастїйше красять дами своє волосє на модне рудаво-жовте, що сьвітить ся мов золоте. Крашенє волося, особливо в Парижи, але й по инших великих містах прибрало нинї так великі розміри, що витворив ся з него окремий промисл, котрий дає навіть великий заробок. В Парижи єсть кілька можна би сказати фабрик крашеня волося а найбільшою з них єсть „сальон“ панї Бессіє. Чоловік тої „малярки“ лагодить і розрабляє фарби а она відтак накладає їх грубим пензлем на волосє модних дам, що гурмою сходять ся до неї. Робота треває дві або три години, відтак пофарбовану голову сполїкує під тушом а чоловік єї порушає ногою прилад, що сушить волосє і нараз виходить дама, що мала давнїйше сиве або чорнаво-руде волосє, з модним золотистим, котре своєю краскою мусить впасти кождому на улици в очи. За тоту роботу бере панї Бессіє 30 до 80 франків (корон) і так заробляє грубі тисячі.

З білого людского волося роблять т. зв. тюль, дуже делїкатну тканину, котра служить за основу до вироблюваня т. зв. тупетів і перук. Той тюль виглядає так, як колиб був зроблений із скляних ниточок або з білого шовку. Він єсть дуже дорогий, бо за кільо найлїпшого платить ся аж до 550 корон. Хіньского волося уживають передовсїм до виробу дешевих кіс. Чорне, тверде, хіньске волосє білять за помочию хльору і надокису водня так, що оно саме зробить ся біляве а тодї фарбують єго на темно-біляве і брунатне за помочию анїлїни. Так приладжене волосє єсть дуже слабе і коси з него нищать ся дуже борзо. В театрах уживають тупетів і перук з найдешевшого волося або з т. зв. емберфельдского шовку і з шерсти кози анґора.

Стриженє, голенє, чесанє і фарбованє волося та робленє перук витворили нинї промисл, з котрого жиють многі тисячі людий, а людске волосє стало ся навіть предметом досить значної торговлї, котра зі взгляду на сам материял як і на спосіб єго добуваня єсть так інтересною, що годить ся тут дещо про неї розповісти. Але заким то зробимо, звернемо увагу на сам промисл, котрий для наших людий не повинен бути байдужний.

Нинї в кождім місточку єсть бодай двох голярів, а у великих містах можна голярів і фризиєрів начислити таки сотками. У Львові и. пр. досить лиш перейти ся головними улицями, щоби начислити їх десятками на кождій; майже що кількадесять кроків можна побачити фризиєрску вивіску. Видко, що той промисл приносить не злий заробок і дає добрий спосіб до житя, коли так богато людий бере ся до него.

(Дальше буде).

нити в той спосіб, що позривано дахи сусідних домів вздовж цілого одного передмістя. Після инших вістий мав огонь вибухнути в шістьох місцях нараз, так що здогадують ся, що був підложений. Тепер на місци пожежі видко множество погорівших зьвірят, найбільше псів, котрі сотками лежать на улицях. Кілько згоріло домів і кілько згинуло людий та як велика єсть шкода, доси ще не можна докладно знати.

— **Шкарлятина у Львові** ширить ся й дальше. Від 16 до 22 с. м. було 61 нових случаїв занедужаня а в тім 15 закінчило ся смертию. Загалом нездужає від шкарлятини 178 дітий. Найбільше хорих єсть на передмістях Городецкім, Янівскім і Жовківскім. Рішенє що до продовження вакаций з причини шкарлятини в низших клясах шкіл середних доси ще не наспіло з міністерства. Вчера запитувано в сій справі з Ради шкільної телєфонічно в міністерстві а звідтам відповіли, що позволенє на відроченє вписів в низших школах середних надійде телєграфічно нині або завтра. На всякий случай вписи до низших шкіл середних будуть відрочені і розпічнуть ся аж на кілька днів перед 15 вересня. В школах народних і виділових у Львові вакациї продовжено до 15 вересня.

В послідній хвили довідуємо ся, що крайова Рада шкільна з уповаження Міністерства просьвіти відрочила реченець початку нового шкільного року до 15 вересня 1908 також в клясах I. до IV. всіх шкіл середних у Львові та в I. і II. клясі шкіл середних в Тернополи. То само зарядженє видано для шкіл народних і виділових, публичних і приватних, та обох шкіл вправ учительскої семинариї в Тернополи і в громаді Ладичині, належачій до тернопільского повіта, в школах народних в Могильници, Ласківцях і Слобідці янівскій в теребовельскім повіті і для школи народної в Коропужи рудецкого повіта.

— **Отроєня грибами.** Так частих случаїв отроєня їдовитими грибами, як сего року, давно не бувало. Причиною того єсть може й та обставина, що сего року внаслідок частих дощів появило ся більше всіляких грибів, як давнійшими роками, а люди лакомі на ті присмаки, не знаючись на добрих і їдовитих грибах, збирають які небудь і стають ся жертвою власної необачности. Хто не знає ся на грибах, нехай найлíпше не лакомить ся і не збирає ніяких. Семко і Анна Матуняки з Кутковець, про котрих ми сими днями доносили, померли в шпитали в Тернополи. Разом отже померло четверо людий, бо на два дні передтим померло двоє їх дітий. Така сама пригода стала ся в селі Сороці, скалатского повіта, де грибами затроїли ся дві родини і померло 9 осіб а уратував ся лиш 16 літний хлопець. — З Бариша, бучацкого повіта доносять: Дня 18 серпня с. р. вертала Павлина Гук зі своєю дочкою Олексиною, замужною Ґайда, із сусідного села зі жнив до дому. Переходячи бартницким лісом, натрафили на гриби, котрих собі назбирали на вечеру. На другий день т. є. на Спаса занедужали та в страшних муках в ночи померли Олекса Гук і єго дочка Олексина зам. Ґайда. Третого дня померла 18-літ. дівчина Настя. Четвергого дня Павлина Гук, жінка Олекси, а пятого дня Дмитро Ґайда, зять. Лишив ся тілько пятилітний хлопець (син Олекси), котрий підчас вечері спав і сих їдовитих грибів не їв. — В Целієві, гусятиньского повіта померли Гаврило Гуменний і єго жінка Явдоха, наївшись їдовитих грибів. Пятеро дітий, позасипляюши, не їло вечері і тим способом уратували ся від смерти. — В Камінці лісній на Миляві, равского повіта дня 19 с. м. вечером назбирала дитина господаря Данька Смолія на своїм городі губ а мати зварила їх на вечерю. На другий день ціла родина, зложена з 9 душ занедужала а в суботу померло пятеро дітий. Прочі затроєні борють ся зі смертию а може вже й померли і так з цілої родини позістане лиш один син, котрий тепер єсть на роботі в Прусах. — З Самбора доносять: Дня 16 с. м. померло в Білинці нагло пять осіб внаслідок спожитя грибів, назбираних в лісї, належачім до тамошного обшару двірского; три особи позістають ще в лїченю і єсть надія удержаня їх при житю. — В селі Прусах, львівского повіта затроїла ся грибами ціла родина селянина Антона Іванкевича, зложена з 9 осіб. Іванкевич назбирав грибів в лїсї під Каменополем і дав їх жінці зварити. Стан всіх затроєних єсть дуже грізний.

Телєґрами.

Марієнбад 26 серпня. Нині приїзджають тут росийский міністер справ заграничних Ізвольский, француский президент міністрів Клємансо а також імовірно і румуньский президент міністрів Стурдза з Карльсбаду в цїли зложеня візити королеви Едвардови, у котрого будуть на свіданю.

Льондон 26 серпня. „Daily Telegr." доносить, що ґубернатор Арцілля в Марокку пиняє ся з проголошенєм Мулея Гафіда султаном та з підданєм ся зі своїм войском. Дальше доносять, що Француз и з Абдул Азісом лагодять новий похід на Маракеш.

Петербург 26 серпня. На раді адміраліциї ухвалено остаточно плян будови 4 панцирників після німецкого проєкту. Будова тих 4 панцирників буде коштувати 120 міліонів рублів.

Константинополь 26 серпня. Проводирі Курдів в окрузі Дерзін піддали ся. Операциї против инших проводирів ведуть ся дальше. Одного з них войско убило.

Константинополь 26 серпня. Часописи доносять, що у вілясті Яніна появила ся сильна ватага грецка, котра загрожує тамошним позициям.

Константинополь 26 серпня. Число погорільців виносить около 20.000, з чого 2 процент припадає на християн а проче на магометан.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 25 серпня:

Ціна в коронах за 100 кільо у Львові.

Пшениця . .	21·60	до 22·—
Жито . .	17·—	до 17·40
Овес . .	13·40	до 13·80
Ячмінь пашний .	13·80	до 14·40
Ячмінь броварний .	14·60	до 16·—
Ріпак . .	—·—	до —·—
Льнянка . .	—·—	до —·—
Горох до вареня	16·—	до 22·—
Вика . .	—·—	до —·—
Бобик . .	—·—	до —·—
Гречка . .	—·—	до —·—
Кукурудза нова	—·—	до —·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до —·—
Конюшина червона	140·—	до 150·—
Конюшина біла	90·—	до 190·—
Конюшина шведска	140·—	до 150·—
Тимотка . .	—·—	до —·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені **зьвіздкою** (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): **6·40.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).